สวัสดีครับ วันนี้ผมจะมาเล่าเรื่องประสบการณ์ การท่องเที่ยวทะเลของผมนะครับ ในสมัยผมยังเป็นเด็ก คือเรื่องมีอยู่ว่า ในตอนนั้นเนี่ย มันเป็นช่วงสงกรานต์พอดีเลย เป็นช่วงไฮซีซันของประเทศไทยนะครับ แล้วที่นี้เนี่ย เราก็แพลนกันในครอบครัวว่า เราจะไปเที่ยวทะเลกันในปีนั้น ที่ที่ผมไป จะเป็นที่หัวหินนะครับ อยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย รู้สึกจะเป็นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่นี้เนี่ย คุณพ่อจะเป็นคนขับรถให้เรา แล้วเราต้องเดินทางจากเชียงใหม่ไปประจวบ ซึ่งเป็นระยะทางที่ไกลมากๆ เราไม่สามารถขับรถภายในวันเดียวถึง เราต้องแวะพักที่กรุงเทพฯ ก่อน แล้วก็นอนพักที่นั่นคืนหนึ่งก่อนจะออกเดินทางต่อไปนะครับ พอเราไปถึง ตอนนั้นประมาณตอนเย็นแล้ว เพราะว่าจากกรุงเทพฯ ไปประจวบก็ยังไกลอยู่ดี เราถึงกันตอนเย็น แล้วนักท่องเที่ยวไม่รู้มาจากไหน คือเข้าใจว่าเป็นช่วงไฮซีซัน แต่ว่ามันเยอะมากๆ เลย จนเราไม่มีโรงแรมที่จะพัก คือปกติเราคาดหวังจะได้โรงแรมอยู่ติดกับชายหาด แต่ว่าคนมันเยอะ จองเต็มหมดแล้ว เราก็เลยต้องไปหาโรงแรมที่อยู่ไกลจาก จากชายหาด ประมาณสองกิโลมั้งครับถ้าผมจำไม่ผิด อีกปัณหาหนึ่งหลังจากที่เราได้โรงแรมแล้ว ก็คือ เราไม่สามารถเอารถขับเข้าไปที่ชายหาดได้ เพราะว่าคนมันเยอะ แล้วเราไม่มีที่จอดรถ เราก็เลยต้องเดินเท้าเข้าไปที่ชายหาด ซึ่งไกลมาก แล้วผมก็ขี้เกียจเดินมากเลย แต่ว่าพอเราไปถึงแล้วเนี่ย ความรู้สึกเปลี่ยนไปเลย กลับรู้สึกตื่นเต้นมาก คือผมรู้สึกตื่นเต้นมาก เพราะว่าเราได้เห็นบรรยากาศที่คึกคักของนักท่องเที่ยว แล้วก็ เออ คนที่แน่นเต็มชายหาด ที่นี้เนี่ย สิ่งแรกที่เราต้องทำก็คือ เราต้องหาโต๊ะ คือหาโต๊ะที่นั่งที่ชายหาดนะครับ หา หา หาเช่า ผมไม่รู้ว่าราคาเท่าใหร่นะครับ แต่ว่า มันก็แพงอยู่เหมือนกัน พอเราได้โต๊ะปุ๊บ เราก็เริ่มจากการสั่งอาหารก่อน อาหารที่นั่นจะเป็นอาหารประเภทอาหารทะเลนะครับ แล้วก็อาจจะมีข้าวบ้าง แต่ที่ผมสั่งก็คือเป็นทะเลเผา ทะเลเผา ก็คือ รวมทุกอย่างที่เป็นของทะเล เช่น กุ้ง ปู หอย อะไรยังงี้นะครับ ปลาหมึก อะใช่ ปลาหมึก เอามาเต็มโต๊ะเลย แล้วเราก็สั่งข้าวผัดมาจานใหญ่ๆ เพราะว่าคนไทยชอบกินข้าว ้ถ้าไม่มีข้าวรู้สึกไม่อิ่มนะครับ ในวันนั้นเนี่ย คือเรานั่งกันเป็นครอบครัว แล้วก็พ่อผมก็ดื่มเบียร์ ชมบรรยากาศทะเล มีลมทะเลพัด โอ้ลมเย็นสบาย ผู้คนก็ลงเล่นน้ำทะเล คือมันเป็นบรรยากาศที่สบายผ่อนคลายมากๆ แล้วผมเนี่ย อยากจะลองเล่นน้ำทะเลดู ผมก็เลยชวนพ่อลงไปเล่นที่ชายหาด แต่ว่าที่แปลกก็คือ ไอ้ที่ที่ผมนั่งอยู่เนี่ย มันเป็นจุดที่มีแต่เปลือกหอย นึกออกไหมครับ คือมันไม่ใช่เป็นหาดละเอียดๆ

อย่างที่เราคิดจินตนาการเอาไว้ คือมันมีแต่ทรายหยาบ กรวดละเอียด เปลือกหอย เปลือก ไอ้ ปู อะไรหลายๆ อย่างเนี่ย แล้วก็มีไอ้พวกแก้วน้ำนะครับ เศษ เศษเล็กๆ อะ ที่มันจะบาดเท้าได้ คือผมก็เดินข้ามๆ ไป พยายามหลบๆ ไม่ ไม่เหยียบนะครับ พอเราเดินไปจนถึงที่น้ำ ผมก็เอาเท้าเหยียบ โอโห เย็นมาก น้ำเย็นสุดๆ แต่ว่าพี่ชายผมนะ อยู่อีกจุดหนึ่ง ซึ่งเขาโชคดีกว่าผมตรงที่ว่าจุดนั้นน่ะ เป็นทรายละเอียด ส่วนที่ผมอยู่เนี่ย มันเป็นทรายหยาบ กรวดหยาบ แล้วก็เปลือกหอย ผมก็ยังมุ่งหน้าเดินต่อไปเรื่อยๆ ผมเดินไปจน จนน้ำทะเลมันท่วมอก แล้วผมก็เริ่มรู้สึกเจ็บที่เท้า คือเราไม่ได้สังเกตว่า ไอ้ที่เราเดินอยู่เนี่ย มันเป็นทรายมันเป็นกรวดหรือว่ามันเป็นเปลือกหอย ที่นี้ผมก็ได้ยินเสียงพ่อผมตะโกนว่า ให้ผมรีบขึ้นฝั่ง เพราะว่าไอ้จุดที่ผมอยู่เนี่ย มันคือเปลือกหอยล้วนๆ แล้วผมโชคร้ายมาก คือผมไม่เห็นป้าย นึกออกปะ มันจะมีป้ายบอกว่าไอ้จุดที่ผมอยู่เนี่ย ห้ามลงเล่น เพราะมันมีแต่เปลือกหอย ไม่มีทราย ที่นี้ผมก็รู้สึกตัว โอ้ แย่แล้ว คือ ผมเจ็บมากแล้วคราวนี้ผมก็วิ่งขึ้นเลย ผมวิ่งๆๆ แล้วที่นี้เราเจ็บ เพราะว่าเรารู้สึกตัวไง ไอ้ตอนที่เราเดินลงมันไม่รู้สึก แต่พอคราวนี้เรารู้สึกตัวแล้ว เราก็วิ่ง พอมาถึงที่ฝั่งอะ เลือดเต็มเลยอะ มีแต่เลือดออกเต็มเท้า ผมคือแบบสุดๆ แล้วอะ ทรมานมาก คือมีแต่รอยบาด รคยกรีด แผลเต็มเท้า เลือดใหลโชกเลย พ่อผมก็เป็นนะ พ่อผมก็เลือดใหลเหมือนกัน เรา เรารู้สึกเสียอารมณ์มาก เดินกลับโรงแรม คือเราไม่ได้เอารถมา ขับรถไปไม่ได้ ต้องเดินกลับโรงแรมสองกิโลอะ แล้วเท้ามีแต่เลือดอะ คุณนึกดูแล้วกัน ผมเจ็บ ทรมาน ไปถึงโรงแรมก็ใส่ยาอย่างเดียว เอาแอลกอฮอล์ราด เอาผ้าพันแผลพันเท้าไว้ หลังจากนั้นผมก็เลยจำเลยว่า หัวหินเนี่ย มันเป็นที่ที่อันตรายมากสำหรับผมนะครับ